

# Korte boekbespreking

## Lichter door het leven?

H.J. Boiten

**Max Lucado schreef *Lichter door het leven*. In dit leesboek naar aanleiding van Psalm 23 tekent Max Lucado allerlei reizigers die geestelijk vermoeid zijn van lasten die ze meedragen: angst, zorgen, ontevredenheid. Met behulp van Psalm 23 laat Max Lucado zien dat wij onze lasten niet zelf hoeven te dragen. We mogen ze neerleggen bij God. Aldus de flaptekst.**

Hoofdstuk na hoofdstuk tekent Lucado mensen die gebukt gaan. Je gaat gebukt onder de last van een machteloze God (hfdst. 2). Dat is een God die er leuk uitziet als een nagemaakte adelaar, of als slanke Italiaanse tas, maar die niets kan. Denk je zo over God, dan kom je in de problemen. Wil je zo'n God? David in elk geval niet. David noemt God HEER, want God noemt Zichzelf zo. Dat is de God die er altijd is en alles tot stand brengt. En op de vraag waarom dat nu belangrijk is, antwoordt Lucado: Omdat we een grote God nodig hebben. En volgens David heb je die.

Bij dit eerste hoofdstuk ontdek je al iets van een proces. Lucado schetst een probleem van psychologische aard: je gaat gebukt onder iets. David laat zien hoe God in die menselijke nood en behoefte voorziet.

Ga je gebukt onder de last van onafhankelijkheid (hfdst. 2)? Denk je dat je geen hulp nodig hebt, dat je het zelf wel kunt? Je bent altijd goedgehumeurd, je hebt met iedereen een prima relatie, je bent nergens bang voor, je hebt geen vergeving nodig. Dan zou Psalm 23 er anders uitzien: ik ben mijn eigen herder, ik heb van alles nodig, ik strompel van de ene naar de andere supermarkt en van psycholoog naar psychiater zonder er beter van te worden. Nee, doe het op Gods manier. Van alle dieren die God heeft gemaakt, kan het schaap het slechtst voor zichzelf zorgen.

Zo gaat het hoofdstuk na hoofdstuk. In elk hoofdstuk ga je gebukt onder een bijzondere last. Je gaat gebukt onder de last van ontevredenheid, uitputting, zorgen, wanhoop, schuldgevoelens, arrogantie, het vooruitzicht van de dood. David laat de oplossing zien: met God heb je alles wat je nodig hebt. Je hoeft niet ontevreden te zijn. Bij God mag je rustig aan doen, Hij geeft je herstel. Bij God overwin je je neiging tot bezorgdheid, Hij geeft je wat je nodig hebt. Voel je je wanhopig, Jezus geeft hoop. Dat hebben we allemaal nodig. Ga je gebukt onder koffers vol schuldgevoelens, Golgota is de vuilnisbelt van schuld. Zet je tas vol schuld daar neer. Ga je gebukt onder arrogantie, dan laat David je zien dat God alle eer krijgt. Niet omdat God het nodig heeft, maar wij kunnen daar niet mee omgaan. Er volgen zeven tips om je te trainen in bescheidenheid. Ben je bang voor de dood, je hoeft niet eenzaam te sterven, want de Here Jezus haalt je op.

Lucado brengt goed in kaart welke behoeften mensen hebben, wat ze nodig hebben. Daarbij zwijgt Lucado niet over schuld en Golgota. Toch krijgt de psychologische aanpak structureel meer aandacht dan de oproep tot bekering. Zoals je bij een diep gevoelde nood vraagt om bijvoorbeeld een psycholoog, zo neemt Lucado zijn start bij gevoelde behoeften en het evangelie sluit daarbij naadloos aan. Zo is het evangelie relevant. Met Psalm 23 wordt je leven lichter.

Nu is dat zeker waar: vele zaken zullen in je leven beter gaan, ook psychologisch. Er staat veel goeds in het boek. Je hoeft niet zelf je lasten te dragen. Je mag ze neerleggen bij God. De titel is ook bescheiden: lichter door het leven. Toch kan ik bij dit boek niet om enkele

kritische vragen heen. Kun je dat volhouden, dat je als je Christus hebt leren kennen, niet meer gebukt zal gaan onder de last van uitputting, wanhoop, schuldgevoelens, arrogantie of het vooruitzicht van de dood? Ook na onze bekering hebben we te strijden tegen de boze, de wereld en onze eigen zondige natuur. Je gaat het koninkrijk binnen door veel verdrukkingen (Hand. 14:22). Is het boek niet te optimistisch?

Wordt het heilzame (dat zeker!) evangelie hier niet te veel een 'bevrediging van onze behoeften'? Was het niet Bonhoeffer die de vraag stelde: Zijn niet de gerechtigheid en het rijk Gods op aarde middelpunt van alles? En is 'gebukt gaan onder de last van schuldgevoelens' toch niet iets anders dan ontdekt worden aan de kennis van je ellende? God opent met het evangelie van Christus en zijn Geest onze ogen voor onze zonden en ellende. Dat is geen natuurlijk gevoelde behoefte.

Is het boek structureel gezien niet te religieus-psychologisch? Je ervan bewust worden en toegeven dat je het zelf niet kunt, is iets anders dan geloven in de gekruisigde Jezus Christus. En heeft Jezus voor Gods rechtbank gewezen naar alle mensen en gesmeekt: straf mij voor al hun zonden (p. 63)? Is Lucado een begaafd vertegenwoordiger van het evangelisch arminianisme?

Kortom: aan de hand van sprekende voorbeelden en uitvoerige anekdotes krijgt elk onderdeel van Psalm 23 zijn eigen hoofdstuk, waarin Lucado zijn start neemt in vooral religieus-psychologische noden en behoeften. Hij schetst hoe het evangelie daarin voorziet, geeft ook tips waardoor je een tikje meer of minder lichter door het leven gaat. Maar gezien de kritische vragen hierboven kan ik het boek niet aanbevelen.

N.a.v. Max Lucado, *Lichter door het leven. Het antwoord van Psalm 23*, uitg. Plateau, Barneveld 2004. ISBN 90 5804 029 1. 187 pag. Prijs € 14,75.